

Joni Mörk

jonninjoutavaa

HAJATELMIA AJASSA

JONNINJOUTAVAA

Hajatelmia ajassa

Joni Mörk

JONNINJOUTAVAA

© 2020 Joni Mörk

Kannen suunnittelu: Joni Mörk

Sisuksen taitto: Joni Mörk

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2627-3

Kiitos.

ESIPUHE

Monenlaisia ajatuksia on päässä vuosien aikaan liikkunut, kunnes 2012 jotakin muuttui ja toukokuussa uskaltauduin kirjoittamaan tai ehkä sisäisestä tarpeesta halusin jättää jäljen olemassaolostani, aika naivia, mutta kuitenkin. Aloitin kirjoittamaan ajatuksiani ylösjonninjoutavaa blogitestiini. Itse asiassa ensimmäisen tekstin julkaisemiseen oli itselleni yllättävän suuri kynnys...

Vuonna 2014 tein oman zen-matkani ajamalla polkupyörällä Kouvolasta Nordkappiin, sinne minne tie päättyy. Tuolla matkalla olin myös viisi viikkoa tunturissa, pisimpänä yhtäjaksoisesti 20 päivää Muotkatunturin ja Kevon kansallispuistoissa pelkästään omat ajatukset seuranani. Elämäni hienointa aikaa. Tuon matkan jälki näkyy hajatelmissani, koska sitä ne ovat. Ne eivät ole kertomuksia tai runoja, eivät edes tarinoita, vaan hajatelmia. Hetkiä ja tunteita, ihmisiä ja musiikkia, lasi viiniä, elämää niin omaa

kuin toisten ja jotakin näkyvän takana. Omalla tavallaan kuvia ajasta ja ajatuksista. Toivon, että noista hajatelmissä voit löytää jotakin, kenties jopa jotakin joka avaa ajatuksia tai helpottaa omaa elämää.

Kirjoitukset ovat kronologisessa järjestyksessä ja viimeinen niistä on kirjoitettu kesäkuussa 2018. Kirjoituksissa on toistuvaa teemaa, sanontoja ja lainauksia. Kieli on, minunlaista, eikä edes tarkoitettukaan oikeaoppiseksi. Kaikenlaista olen lainannut ties mistä, kaikki on sanottu ja kirjoitettu. Psykoanalytikoille tästä sielunmaisemasta voi olla melkoisesti työnsarkaa. Ja kun tarkkana on, kolmessa kymmenessä kolmessa saattaa löytyä pieni piilotettu viesti.

Elämä on matka ja elämä on etsimistä.

Tsemppiä ja leijonan mieltä!

Sallassa 7. heinäkuuta 2020

-Joni Mörk

Kolme kymmentä kolme

IHMEITÄ

Kulkiessani pitkin Salpausselän ikivanhaa harjua, katseeni käy tuolta korkealta harjulta kohti taivaanrantaa ja ajatuksissa sen taaksekin. On ihmeellistä miten pieni kävelyretki suunnattoman kaikkeuden alla saa ajatuksen virtaamaan...

Televisio tuo pyhä epäjumala, mitä ajatuksia se antaa... saako se ajatuksen virtaamaan purojen lailla vai naksautetaanko sitä katsellessa aivot passiiviselle moodille. Suomalaiset katsovat keskimäärin neljä (4) tuntia päivässä tuota "tyhmyyslaatikkoa". Voihan sen aikansa niinkin käyttää. Toki saahan ohjelmista aikaiseksi tunteita, mutta saako se aikaiseksi päässämme prosessi, jota kutsutaan ajatteluksi? Mihin tuo passiivinen ehdollistaminen televisioita katsellessa vie, mihin se vie elämääsi, mitä se tarjoaa? Ihminen käyttää moninkertaisesti enemmän aikaa juhlien, viikonlopun matkan tai jonkin muun tapahtuman suunnitteluun kuin oman elämänsä

strategian, päämäärien, elämän polun ajattelemiseen. Tämä on meidän ainutlaatuinen elämämme, arvokas. Oletko oikeasti miettinyt mitä haluat elämästäsi? Mihin olet kulkemassa omalla harjullasi, mitä tähyät? Seuraavaa kiveä, puuta, pellon poikki, taivaanrantaa vaiko kenties tuon taivaanrannan taakse, kauas taakse galaksien tuolle puolen...

Elämä on täynnä ihmeitä, pieniä oivalluksia ja noita hetkiä löytää ainoastaan etsimällä, katselemalla lapsen avoimuudella ympärilleen, sekä ajattelemalla. Ensin on syytä löytää kysymys, jotta voi saada vastauksia. Vastauksia omaan elämään, vastauksia tilanteeseen missä on. Se vaatii ajattelua ja ajattelu vaatii aikaa. "Miksi" on maailmankaikkeuden paras kysymys. Mihin sinä aikasi käytät? Television katseluun vai ajatteluun, lukemiseen vai omalla harjullasi kävelyyn, etsimiseen. Se mihin käytät aikasi, mitä ajattelet, on se tulevaisuus, johon olet menossa. Vastuu elämästämme on jokaisella meillä itsellämme. Se miten elät, mihin olet menossa vaikuttaa myös ympäristöömme, muihin ihmisiin, lapsiin, tulevaisuuteen. "Ajattelu on kaikista raskainta työtä ja siksi niin harvat sitä tekevät".

Aloitin kirjoittamaan pieniä kirjoituksia blogiin vuonna 2012. Vuonna 2014 tein oman zen-matkani ajamalla polkupyörällä Kouvolasta Nordkappiin, sinne minne tie päättyy. Tuolla matkalla olin myös viisi viikkoa tunturissa, pisimpänä yhtäjaksoisesti 20 päivää Muotkatunturin ja Kevon kansallispuistoissa pelkästään omat ajatukset seurani. Elämäni hienointa aikaa.

Tuon matkan jälki näkyy hajatelmissani, koska sitä ne ovat. Ne eivät ole kertomuksia tai runoja, eivät edes tarinoita, vaan hajatelmia. Hetkiä ja tunteita, ihmisiä ja musiikkia, lasi viiniä, elämää niin omaa kuin toisten ja jotakin näkyvän takana. Omalla tavallaan kuvia ajasta ja ajatuksista.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi